

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/16/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8324010125
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8324010125.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.10.2025, v trestnej veci proti obžalovanému A. A. B. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného A. A. B. a krajského prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné, sp. zn. 1T/16/2024 zo dňa 16.01.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolania obžalovaného A. A. B. a krajského prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. A. B. vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 12.10.2022 v čase okolo 18.00 h. viedol osobné motorové vozidlo zn. Citroen Berlingo, ev. č.: C. XXX D. po dvojpruhovej štátnej ceste č. III/3832 v smere jazdy z Humenného na obec Chlmec, pričom v priamom úseku cesty, v zastavanej časti obce, pri rodinnom dome s popisným číslom XX na Ul. B. v Humennom, neprispôsobil svoje správanie situácii v cestnej premávke a nedbal na zvýšenú opatrnosť voči chodcovi A. E., nar. XX.XX.XXXX, ktorý sa v tom čase pohyboval po vozovke a aj keď mal dostatok času, aby s vozidlom včas zastavil alebo vykonal vyhýbací manéver vpravo a chodca tak v bezpečnej vzdialenosti obišiel, ľavým spätným zrkadlom zachytil pravú ruku A. E., následkom čoho došlo k rotácii jeho tela smerom vľavo a keďže mal váhu tela prenesenú na pravej nohe v dôsledku rotácie došlo k zraneniu chodca A. E., ktorý pri dopravnej nehode utrpel zlomeninu oboch členkov pravej dolnej končatiny s posunom úlomkov, roztrhnutie pravého vnútorného členkového väzu s dobou liečenia v trvaní 70-80 dní, počas ktorých bol závažne ovplyvnený obvyklý spôsob života A. E., čím obvinený svojím konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. e) Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého vodič je povinný dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starým osobám.

Za to mu okresný súd podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona, prihliadajúc v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona na § 36 písm. j) Tr. zákona, podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, uložil peňažný trest vo výške 1.000,- eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody na 3 mesiace. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložil okresný súd obžalovanému aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze viesť motorové vozidlá všetkých skupín, na ktoré je podľa zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov potrebné vodičské oprávnenie, na 1 rok.

Postupom podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku okresný súd zaviazal obžalovaného nahradiť škodu poškodenému A. E. vo výške 3.391,- eur (bolestné) a podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodenú F. G. B., H. s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti uvedenému rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V podanom odvolaní obžalovaný namieta v prvom rade tú skutočnosť, že mu okresný súd v rozpore s Tr. poriadkom neumožnil prečítať celú záverečnú reč. Obhajca pritom požiadal o odročenie hlavného pojednávania za účelom čítania záverečnej reči na iný termín z dôvodu ďalšieho vytýčeného pojednávania na Mestskom súde v Košiciach, čomu však okresný súd nevyhovel a v podstate mu neumožnil čítať záverečnú reč v celosti. Z uvedeného dôvodu boli prečítané len najpodstatnejšie skutočnosti a aj napriek tomu, že záverečná reč bola odovzdaná do spisu v písomnej podobe, tak okresný súd nemohol reagovať na všetky stanoviská v nej uvedené, čo sa prejavilo v nepreskúmateľnosti rozsudku. Obžalovaný má za to, že bolo porušené právo na spravodlivý proces a právo na obhajobu. Podľa obžalovaného okresný súd absolútne povrchným spôsobom odôvodnil svoj rozsudok, pričom vzal do úvahy len tie skutočnosti, ktoré zapadali do konštrukcie odsudzujúceho rozsudku. Neprihliadal pritom na nezákonné postupy orgánov činných v trestnom konaní (ďalej len OČTK) a k týmto sa absolútne nevyjadril. Dňa 26.10.2022 bol uznesením pribratý znalec MUDr. Martin Kováč k podaniu znaleckého posudku na A. E., pričom záverom znaleckého posudku bolo konštatovanie, že k zraneniam poškodeného mohlo dôjsť následkom nárazu motorového vozidla do poškodeného. Výsluchom znalca však podľa obžalovaného bolo zistené, že znalec nemal k dispozícii, resp. nepracoval s informáciou, že poškodený bol pod vplyvom alkoholu, pričom išlo o ťažkú opitnosť. Za takejto situácie potom znalec jednoznačne uviedol, že k zraneniam poškodeného mohlo dôjsť i bez zapríčinenia motorového vozidla, ktoré viedol obžalovaný. Ďalej obžalovaný namieta, že podkladmi k vypracovaniu znaleckého posudku z odboru cestnej dopravy boli uznesenie o pribratí znalca, výpovede svedkov, zápisnice o ohliadke miesta cestnej dopravnej nehody, záznam dopravnej nehody, plánik a fotodokumentácia z miesta dopravnej nehody. Z vykonaného dokazovania však jednoznačne vyplynulo, že údaje, ktoré mal znalec k dispozícii, boli zjavne skreslené, čím jednoznačne došlo i ku skresleniu záverov tak, že nie je možné určiť jednoznačne, či motorové vozidlo stálo v čase kontaktu vozidla s poškodeným alebo motorové vozidlo bolo v pohybe, čo má primárny vplyv na posúdenie skutku a stanovenie, či šlo o dopravnú nehodu alebo nie. Obžalovaný taktiež namietal, že znalec uviedol i tú skutočnosť, kedy by vozidlo v pohybe malou rýchlosťou nemohlo spôsobiť samo osebe zranenie chodca, teda by sa nemuselo ani v takomto prípade jednať o dopravnú nehodu. Znalec podľa obžalovaného teda korigoval svoje závery s ohľadom na preukázané nesprávne vstupné informácie a údaje. Z výsluchov totiž jednoznačne vyplynulo, že črepiny motorového vozidla boli roznesené inými prechádzajúcimi motorovými vozidlami.

Obžalovaný ďalej v odvolaní namietal, že očití svedkovia, ktorí by sa vedeli vyjadriť relevantným spôsobom k danej situácii neexistujú, pričom tvrdí, že motorové vozidlo v čase kontaktu s poškodeným stálo a OČTK žiadnym spôsobom nepreukázali opak. Jediným svedkom, podľa obžalovaného, ktorý v tomto konaní vystupuje, je svedok I., ktorý si rozporuje vo svojich tvrdeniach a hoci súd kladie dôraz na svedeckú výpoveď svedka I., vôbec sa nezaujímal o výrazné rozpory v jeho výpovediach.

V odvolaní obžalovaný namieta aj postup OČTK, ktorý bol podľa neho v rozpore s právnymi predpismi a právnymi zásadami, nakoľko ho vypočul po začatí trestného stíhania v procesnom postavení svedka, a to aj keď bol v postavení podozrivého. Tento postup je podľa obžalovaného neprijateľný a je zákonne neprípustné vypočúvať podozrivú osobu v prípravnom konaní v procesnom postavení svedka. Tento procesný úkon je tak právne neúčinným úkonom a ide o nezákonný dôkaz podľa § 119 ods. 3 zákona č. 301/2005 Z. z., ktorý je ďalej nepoužiteľný. Z takto nezákonného procesného úkonu OČTK zabezpečili do konania ďalšie dôkazy cez znalecké dokazovania, ktoré primárne vychádzali z jeho svedeckej výpovede. Z uvedeného podľa obžalovaného vyplýva porušenie zásady „Ex iniuria ius non oritur“ - na neprávne nemôže byť postavené právo alebo inak v zmysle teórie otráveného stromu z otráveného semena, nemôže byť vydané uznesenie o vznesení obvinenia, ktorého podkladom sú nezákonne získané dôkazy z dôkazných prostriedkov. Zápisnica, ktorá bola vyhotovená pred vznesením obvinenia a na základe tejto výpovede spracované znalecké posudky, ktorými je odôvodnené vznesenie obvinenia považuje z vyššie opísaných dôvodov za hrubo nezákonné.

Ako na ďalšiu odvoláciu námietku obžalovaný poukázal na záznam z dopravnej nehody, zápisnicu o ohliadke miesta dopravnej nehody číslo DN: 570306/22/141, z ktorých vyplýva, že tieto procesné úkony

zabezpečil, vykonal a zápisnicu spísal – por. Mgr. František Hudák ako neodkladné a neopakovateľné procesné úkony. Na základe týchto procesných úkonov bolo začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona. Tento policajt spracoval aj fotodokumentáciu k dopravnej nehode E-kniha DN: 570306/22/141 vrátane náčrtku miesta dopravnej nehody a plánu miesta dopravnej nehody. Obžalovaný však má za to, že tento policajt realizujúci dopravnú nehodu postupoval v rozpore s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy SR č. 460/1992 Zb., § 2, 7 zákona č. 171/1998 Z.z., zákona č. 300/2005 Z.z. zákona č. 301/2005 Z.z. a príslušných interných právnych predpisov najmä s poukazom na N PPZ č. 55/2018 a dopustil sa hrubým spôsobom pochybení v rámci dokumentovania tejto dopravnej nehody, čím došlo k viacerým nezrovnalostiam o spoľahlivosti zdokumentovania dopravnej nehody. V zázname z dopravnej nehody je v pravom hornom rohu uvedené „V Humennom, 13.10.22 08:31“, rovnako v zápisnici o obhliadke miesta dopravnej nehody je uvedené „V Humennom, 13.10.22 08:34“, vo fotodokumentácii „13.10.2022 08:30“, v pláne dopravnej nehody „13.10.2022“. V tejto súvislosti však obžalovaný zdôraznil, že skutok sa mal stať dňa 12.10.2022, nie 13.10.2022. V ďalšom obžalovaný vycitoval ustanovenia čl. 49 ods.1, čl. 49 ods. 3, čl. 50, čl. 50 ods. 9 N MV č. 55/2018, pričom má za to, že policajt v rozpore s vyššie uvedenými citovanými právnymi a internými predpismi nespracoval na mieste predpísané formuláre dopravnej nehody, ale dodatočne až na druhý deň v čase okolo 08:30 hod., čo vnáša do realizácie dokumentovania tejto dopravnej nehody viaceré pochybnosti – kedy došlo k jej vykonaniu. Zároveň zo spisu nevyplýva z akého dôvodu došlo k takémuto dodatočnému spracovaniu týchto formulárov. V spisovom materiáli sa nenachádza žiadna zmienka o technickej poruche zariadenia, v rámci ktorého je možné vložiť údaje o dopravnej nehode do evidencie nehôd do 24 hod. Má tak za to, že tento policajt bol povinný tieto neodkladné a neopakovateľné úkony vykonať v nadväznosti na tieto úkony na mieste dopravnej nehody, mal ich podpísať, čo ale nevykonal.

Ďalší nedostatok v zázname dopravnej nehody, ktorý obžalovaný namieta je, že na prvej strane pod bodom 2 je v rámci opísania udalosti uvedené nasledovné: „Na mieste dopravnej nehody boli vypočutí svedkovia nehody J. I., nar. XX.XX.XXXX, trv. Bytom B. K. XX, C. a p. A. J., nar. XX.XX.XXXX, trv. Bytom B. č. XXX.“ Z obsahu tohto záznamu dopravnej nehody, ani zo spracovaných formulárov z dopravnej nehody, vrátane obsahu vyšetrovacieho spisu nie je zaznamenaný obsah týchto výpovedí a nie je táto skutočnosť ani nimi verifikovaná podpismi. Títo boli vypočutí až po začatí trestného stíhania v procesnom postavení svedkov, a to na ODI OR PZ v Humennom. Na druhej strane záznamu dopravnej nehody pod bodom 5 - Iní účastníci a svedkovia dopravnej nehody, sú vymenované tri osoby, a to A. E., chodec, nie je prítomný na obhliadke, ďalej A. J., nie je účastníkom premávky a nie je prítomný na obhliadke a J. I., ktorý nie je účastníkom premávky, pričom ako jediný má poznačené nasledovné „Prítomnosť pri obhliadke: áno“. Prítomnosť z zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody nevyplýva, že bol pribratý k obhliadke, bol prítomný pri nej a neverifikoval túto zápisnicu na poslednej strane ako osoba pribratá k obhliadke.

Obžalovaný v tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 119 ods. 3, § 2 ods. 10 Tr. poriadku, čl. 49 ods. 2, čl. 49 ods. 3, čl. 50 ods. 2 N MV č. 55/2018 a čl. 2 ods. 1 písm. g) Prílohy č. 8 k NPPZ č. 55/2018 a v kontexte vyššie uvedeného má obžalovaný za to, že policajt postupoval v rozpore s citovanými právnymi a internými predpismi, keď o vypočutí týchto osôb nespísal záznam alebo zápisnicu na mieste realizácie dopravnej nehody a obsah týchto vypočutí nie je ani obsahom záznamu dopravnej nehody. Zo záznamu dopravnej nehody podľa obžalovaného nie je zrejme a ani zo spisu nevyplýva, čo títo svedkovia vypovedali na mieste dopravnej nehody, kedy to bolo, a či ozaj boli tieto osoby prítomné na mieste dopravnej nehody a pri jej dokumentovaní (toto nevyplýva zo žiadnych formulárov dokumentovania dopravnej nehody – nie sú tam uvedení ako pribraté osoby, prítomné osoby a pod.). Tieto nedostatky vnášajú do realizácie dokumentovania dopravnej nehody závažné pochybnosti z akých podkladov vychádzal policajt pri jej dokumentovaní. Obžalovaný má za to, že konštatovanie policajta v zázname dopravnej nehody o tom, že boli vypočutí na mieste dopravnej nehody, vychádza z nepodložených tvrdení, nekorešponduje z ďalších zadovážených podkladov v rámci dokumentovania tejto dopravnej nehody vrátane spisu.

Zároveň poukázal na zásadnú nezrovnalosť o spoľahlivosti zdokumentovania dopravnej nehody v zázname dopravnej nehody a zápisnici o obhliadke miesta dopravnej nehody, kde v zázname je uvedené, že J. I. bol prítomný pri obhliadke, pričom táto skutočnosť si odporuje s obsahom zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody, nakoľko z tohto procesného úkonu vyplýva, že nebol pribratý k obhliadke a nepodpisoval priebeh svojím podpisom a taktiež tu nie je zmienka v zaistených stopách, že tu vystupoval ako figurant. Má tak za to, že tento policajt v rozpore s právnymi predpismi a vyššie

citovaným interným predpisom podľa § 49 ods. 3 tohto účastníka neprizval k obhliadke, aby nedošlo k zákonnému zdokumentovaniu tejto dopravnej nehody v jej reálnom čase a prispôbil si to svojvoľným spôsobom bez opory v zákonných postupoch a podkladoch v rámci realizácie dopravnej nehody, kde túto dopravnú nehodu dokumentoval výlučne sám bez prítomnosti iných osôb. Podľa fotodokumentácie tento svedok – iný účastník dopravnej nehody, sa nachádzal na mieste dopravnej nehody počas vyhotovenia fotodokumentácie, pričom nie je zrejme z tejto fotky, kedy to bolo zrealizované. Zo všetkých týchto spracovaných formulárov vyplýva, že ju spracovával výlučne jeden policajt bez prítomnosti iných prizvaných osôb, ktorí by dohliadali na zákonnosť týchto úkonov a verifikovali pravdivosť na týchto formulároch, čo vnáša závažné pochybnosti pri jej dokumentovaní.

V súvislosti s fotodokumentáciou dopravnej nehody obžalovaný namietal, že vo fotodokumentácii v rámci Legendy pod foto č. 3 je uvedené nasledovné: „Orientačný pohľad na miesto Dopravnej nehody, miesto kde bol nájdený chodec po zrážke s vozidlom (orientačná -)“ a pod foto č. 4 je uvedené nasledovné: „Orientačný pohľad na miesto Dopravnej nehody, kde ležal chodec (orientačná -)“. Na fotke č. 3 sa nachádza osoba (ktorú opoznal a volá sa J. I.), ktorý ukazuje ľavou rukou na siluetu osoby nakreslenej na ceste a na fotke č. 4 je záber na cestu, kde je nakreslená silueta postavy so žltým číslom 1. V rámci Legendy pod foto č. 12 je uvedené nasledovné: „miesto, kde zostalo stáť motorové vozidlo po nehode (orientačná -)“. Na fotke č. 12 sú vyznačené 4 vyznačenia tvaru „T“ so žltým označením 8. Na tejto fotke sa žiadna osoba nenachádza ako na foto č. 3. V pláne miesta dopravnej nehody je v rámci Legendy pod č. 1 uvedená iná stopa - miesto, kde ležal chodec a pod č. 8 detto iná stopa – miesto, kde zostalo vozidlo po dopravnej nehode. V rámci tohto plánu je v strede cesty prerušovaná čiara, pričom obžalovaný poukázal na skutočnosť, že z fotodokumentácie prerušovaná čiara nevyplýva. Zároveň obžalovaný namietal, že fotky zachytené v rámci fotodokumentácie nezaznamenávajú dátum, čas a lokalizáciu. V zápisnici o obhliadke miesta dopravnej nehody v časti II. Opis stôp je uvedený počet stôp 8, pričom sú tam zaistené stopy od čísla 2 po 7. Z fotodokumentácie nevyplýva zadokumentovanie stopy č. 1, ale je tam uvedená stopa č. 8 pod foto č. 12, pričom v náčrtku a v pláne z dopravnej nehody v rámci legendy pod č. 1 a 8 sú konštatované iné stopy, a to chodec a vozidlo.

Obžalovaný s ohľadom na fotodokumentáciu poukázal na ustanovenia § 119 ods. 3, § 2 ods. 10 Tr. poriadku, čl. 49 ods. 1 N MV č. 55/2018 a čl. 2 ods. 2 Prílohy č. 8 k NPPZ č. 55/2018 a v ich kontexte má za to, že v rámci vyhotovenia fotodokumentácie policajt postupoval v rozpore s vyššie citovanými internými predpismi, nakoľko je daná závažná pochybnosť o tom, v akom dátume, čase a na akom mieste s lokalizáciou GPS boli vykonané tieto fotky policajtom, nakoľko sa tam údaje nenachádzajú, ktoré by preukazovali vyhotovenie týchto fotiek v čase medzi 18:10 hod. - 18:45 hod. dňa 12.10.2022.

S ohľadom na uvedené obžalovaný má za to, že táto fotodokumentácia nebola vyhotovená v danom časovom úseku. Ako už totiž uviedol, v zázname dopravnej nehody je uvedené, že policajt vypočul na mieste dopravnej nehody J. I., pričom k tomuto nie je žiadny záznam alebo spísaná zápisnica z miesta dopravnej nehody vo vyšetrovacom spise a ani z odôvodnenia uznesenia o vznesení obvinenia to nevyplýva. V nadväznosti na to táto osoba J. I. v rámci fotodokumentácie pod foto č. 3 ukazuje smerom k vozovke na siluetu nakreslenej osoby, pričom z fotografie, z legendy k fotodokumentácii, náčrtku nie je zrejme, na základe čoho určil policajt polohu nakresleného ležiaceho chodca. Taktiež z náčrtku a plánu nie je zrejme, ktorý bod tela zobral policajt za smerodajný – či vzdialenosť od ľavého okraja cesty, krajnice, či je to ľavá strana hlavy, stred hlavy, pravá strana hlavy, iná časť tela, neodmeral inú časť tela napr. spodok tela od ľavého kraja cesty, krajnice, ktorým by bolo možné zistiť sklon ležiacej osoby na ceste a iné, čo vznáša závažné pochybnosti do spracovaných formulárov dopravnej nehody, na základe ktorých boli vyhotovené znalecké posudky a na základe ktorých mu bolo vznesené obvinenie. Vzťah medzi foto č. 3, legendou pod č. 3, čo konštatoval policajt vo fotodokumentácii nijako medzi sebou nekorešponduje. Tieto skutočnosti, ktoré konštatoval policajt v Legende vo fotodokumentácii a čo nafotil, zo spisu nevyplývajú. Tieto skutočnosti by mali preukázateľne vyplývať z nejakej zápisnice, záznamu, v rámci ktorých svedok J. I. nebol vypočutý v rámci dokumentovania dopravnej nehody na mieste (aj keď sám policajt konštatuje v zázname dopravnej nehody, že bol vypočutý), pričom tieto skutočnosti nevyplývajú ani z jeho svedeckej výpovede v trestnom konaní zo dňa 12. 10.2022 vrátane tej skutočnosti, že tento svedok robil figuranta v rámci fotodokumentácie, a že bol prítomný pri obhliadke, čo zase spochybňuje zadokumentovaná zápisnica o obhliadke miesta dopravnej nehody. V rámci nej nebol prizvaný a prítomný, túto zápisnicu nepodpísal, čo závažným spôsobom spochybňuje zákonnosť postupu policajta pri realizácii dopravnej nehody v rámci spoľahlivosti jej zdokumentovania. V tomto zázname, zápisnici malo byť poznačené presne ako mal tento chodec hlavu, či ležal hlavou

k zemi alebo opačne, ako mal mať orientovaný presne trup, ruky a iné, malo byť vykonané meranie od okraja cesty, krajnice k jednotlivým častiam tela, aby bola približne zadokumentovaná táto poloha. Toto zo spisu ale nevyplýva, a preto má za to, že táto silueta bola vyhotovená svojvoľne policajtom bez opory v právnych a interných právnych predpisov, čo je neprípustné. Policajt je podľa obžalovaného povinný k zadokumentovanej fotke, k legende vo fotodokumentácii presne uviesť na základe akých skutočností a kým bola táto fotografia vyhotovená. Na doplnenie poukázal na rozdielne výpovede svedka J. I. k poškodenému, kde v tomto konaní uviedol, že ho videl ležať a v konaní o jeho prepustení zo služobného pomeru uviedol, že táto osoba sedela, čo zásadným spôsobom spochybňuje zákonné zdokumentovanie dopravnej nehody v rámci neodkladného a neopakovateľného úkonu v nadväznosti na závery znaleckého dokazovania.

Podľa obžalovaného policajt vniesol do dokumentovania dopravnej nehody závažné pochybnosti, nepresnosti, nezrovnalosti a zmätočnosť, ktoré spočívajú aj v zaistených stopách. V zápisnici o obhliadke miesta dopravnej nehody v časti II. Opis stôp je uvedených celkom 8 zaistených stôp, pričom stopa č. 1 a 8 sa nenachádzajú v zaistených stopách. Vo fotodokumentácii v Legende chýbajú stopy č. 1, 6, pričom v stope č. 8 policajt uviedol, že je to miesto, kde zostalo stáť motorové vozidlo po nehode. V náčrtku je uvedených 8 stôp, konkrétne 1 – iná stopa – chodec a 8 – vozidlo a rovnako je to uvedené aj v pláne, čo nekorešponduje so zápisnicou o obhliadke miesta dopravnej nehody, kde sa jedná o hrubú nezrovnalosť v zaistených stopách. Policajt v rámci dokumentovania tejto dopravnej nehody zadefinoval tieto dve iné stopy pod č. 1 a č. 8 nesprávne, pričom z hľadiska kategorizácie kriminalistických stôp z hľadiska druhej kategorizácie sa nejedná o inú stopu. Sú to len fotky vyhotovené v rámci fotodokumentácie. Z týchto fotiek je možné približne zistiť polohu svedka na základe približného vnímania deja. V náčrtku je v pravom dolnom rohu vyznačený „VBM“ – stĺp napätia a v ľavej časti nad vyznačeným RD 31 je vyznačený „PBM“ vedľa zvislej čiary mimo cesty. V zápisnici o obhliadke miesta dopravnej nehody v časti II. Opis stôp je uvedené nasledovné: „Základný bod merania: elektrický stĺp“, „Pomocný bod merania č. 1: ľava krajnica“, ako je tomu rovnako aj v pláne miesta dopravnej nehody. V zápisnici o obhliadke miesta dopravnej nehody policajt, konštatuje, že si určil pomocný bod merania č. 1, a to od ľavej krajnice, čo si ale odporuje s náčrtkom, plánom z dopravnej nehody a fotodokumentáciou, z ktorého vyplýva jednak PBM mimo okraja vozovky a PBM ako okraj vozovky. Ďalej obžalovaný poukázal na skutočnosť, že v zápisnici o obhliadke miesta dopravnej nehody je na prvej strane uvedené, že krajnica chýba, pričom na strane dva je uvedené k pomocnému bodu merania č. 1 – ľavá krajnica. Zo zadovážených foto nevyplýva žiadna krajnica ani z náčrtku. Aj v rámci týchto formulárov vyplývajú ďalšie nesprávnosti, zmätočnosť a nezrovnalosti pri dokumentovaní dopravnej nehody policajtom, z ktorých nevyplýva spoľahlivosť zadokumentovania dopravnej nehody policajtom. Pre náležité zistenie skutkového stavu do konania ďalej nezabezpečil z miesta zranenia poškodeného fotodokumentáciu počas dňa, z ktorej by bolo možné posúdiť celkovú situáciu, nakoľko táto bola zadokumentovaná za tmy, čo zase zakladá nezákonný postup podľa čl. 2 ods. 10, § 119 ods. 3 Zákona č. 301/2005 Z.z.

Obžalovaný taktiež zdôraznil, že v zápisnici o obhliadke miesta dopravnej nehody je uvedené, že nehoda bola oznámená operačným strediskom „12.10.2022 22:50“, čo si ale odporuje hneď v nadväznosti na to, že obhliadnuté bolo od 12.10.2022 18:10 do 12.10.2022 18:45 hod. Jedná sa o ďalšiu zmätočnosť tejto zápisnice v postupe policajta, z ktorého nemožno vyvodit' okolnosti priebehu realizácie dopravnej nehody. V tejto súvislosti navrhol vypočuť ako svedka i policajta C., ktorý mohol objasniť nezrovnalosti, avšak prvostupňový súd nepovažoval jeho výsluch za potrebný.

V súhrne má obžalovaný za to, že policajt vniesol do dokumentovania dopravnej nehody ako neodkladných a neopakovateľných procesných úkonov toľko nezrovnalostí o jej spoľahlivom zadokumentovaní, že vnášajú závažné pochybnosti aj do záverov znaleckého dokazovania, ako aj do dokazovania samotného. Prvostupňový súd však všetky pochybnosti a námietky absolútne odignoroval a bezdôvodne spochybnil aj ním tvrdenú skutočnosť, že sa bál, že bude zlynčovaný, čo absurdne odôvodnil tým, že tam boli dvaja maloletí chlapci, ktorí ho nenapadli, preto podľa súdu mal zostať na mieste incidentu. Opätovne poukázal na povrchnosť odôvodnenia rozsudku, pričom zdôraznil, že súd odignoroval svedeckú výpoveď svedka J., ktorý jednoznačne uviedol, že za poškodeným prišli viacerí Rómovia, ktorí ho hľadali a vznikol by ďalší incident, ak by ho našli v nemocnici. Zároveň obžalovaný poukázal na jeho obavy o svoje zdravie a život, ktoré tak boli jednoznačne opodstatnené a navyše sám bol v šoku. Napriek tomu okresný súd považuje jeho konanie za neospravedlňiteľné. Okresný súd zároveň nesprávne uviedol, že hazardoval so zdravím a životom poškodeného, čo nie je pravda, pretože zranenie nebolo žiadnym spôsobom život ohrozujúce.

Z odôvodnenia rozsudku sa zároveň podľa obžalovaného javí, že okresný súd bezdôvodne vychádzal z toho, že bol pod vplyvom alkoholu, čo nevyplýva zo žiadneho dôkazu. Naproti tomu obžalovaný považuje za potrebné vyjadriť sa k osobe poškodeného. Poškodený napriek jeho zdravotnému stavu, pozbaveniu spôsobilosti na právne úkony, nadmernému požitiu alkoholických nápojov bol v predmetný deň bez sprievodu povinnej osoby, ktorá ho mala doprevádzať. Zároveň je v zmysle znaleckého posudku znalkyne PhDr. Čorejovej, osobou, ktorá má defektné schopnosti logicky a abstraktne myslieť, nedokáže analyzovať, dedukovať a funguje ekonomicky, zjednodušuje podnety, rozhoduje sa nezrelo a nekonzistentne, nepredvídateľne, býva ovplyvňovaný racionalitou aj emotivitou s neschopnosťou zaujať jasný postoj. Prvostupňový súd napriek týmto vyjadreniam, bez toho, aby vzal do úvahy i stanovisko znalkyne MUDr. Vyhnáľkovej o koncentrácii alkoholu v krvi poškodeného v rozsahu 2,98 – 3,14 g/kg (promile), čo je ťažká opitnosť, zbral do úvahy bez akýchkoľvek pochybností sprostredkované svedectvo jeho otca o tom, čo sa malo udiť v deň incidentu.

Obžalovaný taktiež v odvolaní poukázal na právnu zásadu in dubio pro reo, ktorá sa v praxi prejavuje aj tak, že pokiaľ OČTK nezistí v rámci trestného konania skutkový stav veci dostatočne bez akýchkoľvek pochybností, musí byť podľa obžalovaného vydané rozhodnutie vždy v prospech obvineného.

Zo spisu taktiež podľa obžalovaného vyplýva, že poverený príslušník po vykonaní neodkladných a neopakovateľných procesných úkonov vypočul ako nepríslušný pre nedostatok svojej právomoci v procesnom postavení svedka J. I. a A. J.. Poverený príslušník PZ už v čase pred vykonaním týchto procesných úkonov – výsluchov svedkov na ODI OR PZ v Humennom disponoval informáciou o tom, že viedol vozidlo policajnt. Má tak za to, že tento poverený príslušník PZ postupoval v rozpore čl. 45 ods. 9 N PPZ č. 55/2018 v nadväznosti na N MV č. 175/2010, Zákon č. 301/2005 Z.z. a zadovážil nezákonné podklady ako nepríslušný pre nedostatok svojej právomoci, z ktorých podkladov vychádzali znalci a z ktorých vychádzal vyšetrovateľ PZ v rámci celého konania.

Záverom obžalovaný konštatoval, že celé prípravné konanie bolo poznačené nezákonným postupom OČTK, ktorý vyústil do vykonania nezákonných dôkazov, ktoré mali vplyv i na vykonanie znaleckých posudkov. Podľa obžalovaného aj okresný súd porušil právo na spravodlivý proces a právo na obhajobu markantným spôsobom, pričom rozsudok neobsahuje odôvodnenie, z ktorého by bolo zrejmé, že sa súd vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami, teda neobsahuje ani úvahu, ktorou sa riadil pri posudzovaní dôkazov v jeho prospech, resp. tieto dôkazy odignoroval a naopak nedôvodne zbral za svoje informácie, ktoré nevyplývali z dokazovania alebo sú v rozpore s dôkazmi. Taktiež má obžalovaný za to, že vypočutí znalci pri svojich výpovediach jednoznačne korigovali závery svojich znaleckých posudkov s ohľadom na informácie, ktoré im boli predstreté v rámci ich výsluchu, a to v jeho prospech. Na základe vykonaného dokazovania, i keď vo svojej podstate nezákonného, nie je možné konštatovať, že skutok sa jednoznačne stal. Z uvedeného dôvodu navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozsudok ako celok a vec vrátil na prejednanie a nové rozhodnutie.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného odvolanie prokurátor. Podľa prokurátora je potrebné hodnotiť osobu páchatel'a ako aj jeho postoj k trestnej činnosti. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy obžalovaného má veľký význam celkový spôsob života a správanie obžalovaného pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (R II/1965). V rámci záverečnej reči navrhoval uloženie podmieneného trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov a trest zákazu činnosti v trvaní 12– 18 mesiacov a tento návrh podľa prokurátora reflektoval na doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného a vedenie riadneho života, no na strane druhej zohľadňoval aj postoj obžalovaného k trestnému činu, postoj a konanie obžalovaného po čine a následok trestného činu, ktorým bolo pomerne závažné zranenie poškodeného E., absenciu akéhokoľvek úsilia o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a v neposlednom rade aj spôsob spáchania trestného činu, zrážka chodca v obci. Prokurátor má za to, že druh trestu resp. výška trestu, ktorú uložil okresný súd dostatočne nezohľadňuje vyššie uvedené skutočnosti a uložený peňažný trest a trest zákazu činnosti na dolnej hranici sa javí z pohľadu generálnej prevencie príliš mierny. S poukazom na vyššie uvedené preto navrhol, aby Krajský súd v Prešove podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku zmenil napadnutý rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/16/2024 zo dňa 16.01.2025 v neprospech obžalovaného A. A. B. tak, že mu uloží trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmienenčne odloží,

príčom podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu určí skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov a zároveň mu podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona uloží trest zákazu činnosti v trvaní 18 mesiacov.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný, ktorý odvolanie prokurátora považuje za nedôvodné vzhľadom na dôvody jeho odvolania. Zdôraznil, že trestný čin, za ktorý bol odsúdený je nedbanlivostným trestným činom, v minulosti nespáchal trestnú činnosť, bol policajtom a z titulu funkcie dodržiaval všetky právne predpisy. Opätovne poukázal na množstvo námietok uvedených v odvolaní a poukázal na zákonnosť dokazovania, na ktorú prokuratúra nereflektovala, hoci má zo zákona bdiť nad zákonnosťou. Celý čas tvrdí, že sa trestného činu nedopustil, navyše neopustil bezdôvodne miesto incidentu, ale z obavy o svoj život a zdravie a poškodeného sám odviezol do nemocnice na ošetrovanie, hoci si zranenie spôsobil sám. Navrhovaný trest, ale aj uložený trest považuje za nedôvodný, a preto navrhuje, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

V rámci prieskumu postupu okresného súdu neboli zistené žiadne závažné nedostatky, pre ktoré by bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok zrušiť. Obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku kladenému mu obžalobou za vinu, mal možnosť prostredníctvom obhajcu vypočúvať svedkov a znalcov, navrhovať dôkazy a tiež mohol predložiť svoju argumentáciu o nevine prostredníctvom obhajcu v rámci záverečnej reči. V konaní bol zastúpený obhajcom, ktorý využíval všetky zákonné prostriedky na obhajobu, preto v tomto smere jeho práva neboli porušené. Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy, ktoré následne náležite vyhodnotil a dospel tak k správnejmu a úplnému skutkovému záveru. Tento aj podľa názoru krajského súdu plne zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania, z ktorých okresný súd vyvodil správny záver.

Obžalovaný v podanom odvolaní tvrdil, že došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu z toho dôvodu, že obhajcovi nebolo umožnené čítať celú záverečnú reč, nakoľko mal ďalšie pojednávanie na inom súde a okresný súd mu nevyhovel a neodročil pojednávanie. Krajský súd po vypočutí záznamu z hlavného pojednávania konštatuje, že uvedená námietka obhajoby nie je dôvodná. Po oznámení kolízie pojednávania v čase bezprostredne pred záverečnými rečami samosudca umožnil obhajcovi, a to aj prípadným prerušením hlavného pojednávania oznámiť meškanie na inom súde, čo však obhajca odmietol s odôvodnením, že to vybaví počas cesty. V priebehu záverečnej reči obhajca nebol prerušovaný v tom zmysle, že nemohol predniesť záverečnú reč v takom rozsahu, v akom to sám mienil. Za týchto okolností nemožno hovoriť o porušení práva obvineného na obhajobu, pretože záverečnú reč mohol obhajca predniesť v takom rozsahu, v akom to uznal za potrebné, a pokiaľ v tomto rozsahu záverečnú reč neprečítal, tak to bolo len z dôvodu jeho vlastného rozhodnutia, do ktorého okresný súd nijako nevstupoval. Súd nie je povinný prispôbovať režim konania pred súdom a jeho priebeh predstavám obžalovaného a požiadavkám obhajcu. Ak bol obhajca okrem termínu hlavného pojednávania dňa 16.01.2025 na Okresnom súde Humenné upovedomený aj o termíne na Mestskom súde v Košiciach, bolo len na jeho spoliehaní sa, že stihne oba termíny. Obhajca opustil pojednávacie miesto až následne po vyhlásení rozsudku, pričom odvolanie podal proti rozsudku včas, preto postup súdu nemôže zakladať porušenie práva na obhajobu, nakoľko zo strany samosudcu nedošlo k žiadnemu konaniu, ktorým by do tohto práva zasiahol.

V súvislosti s vedením hlavného pojednávania krajský súd poukazuje na prečítanie výpovede svedka J. I. na hlavnom pojednávaní dňa 16.01.2025. Správne malo byť uvedené, že výpoveď svedka bola prečítaná podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. poriadku. V zápisnici z hlavného pojednávania je však uvedené, že boli zápisnice o výsluchu svedka prečítané podľa § 263 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku, ktorý pritom ani takéto ustanovenie neobsahuje, čo poukazuje na zrejmu nesprávnosť. Tento nedostatok krajský súd nepovažoval za podstatný. Podstatné pre prečítanie výpovedí svedka z prípravného konania je hodnotenie, že pre takýto postup boli splnené podmienky, a to s ohľadom na oboznámené správy OR PZ v Humennom, ktoré preukazujú snahu okresného súdu zabezpečiť prítomnosť svedka, čo nebolo úspešné, nakoľko sa svedok dlhodobo zdržiava vo Veľkej Británii. Zároveň je potrebné upozorniť na skutočnosť, že obhajoba mala možnosť tohto svedka pri jeho druhej výpovedi už v prípravnom konaní dňa 18.10.2023 vypočuť kontradiktórne, nakoľko sa obhajca tohto výsluchu zúčastnil a mal aj možnosť klásť svedkovi otázky.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1To/7/2012 z 30. januára 2013). Námietky obhajoby o nevykonaní výsluchu svedka C. z uvedených dôvodov nepovažuje krajský súd za dôvodné, nakoľko okresný súd vysvetlil, prečo tento výsluch nepovažoval za potrebný, a to na hlavnom pojednávaní dňa 13.11.2024, ale aj v odôvodnení napadnutého rozsudku a s týmto odôvodnením sa stotožnil aj krajský súd.

Okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol dôkazy, ktoré boli v konaní pred súdom prvého stupňa vykonané, pričom uviedol aj ako dôkazy vyhodnotil a akými úvahami sa spravoval, keď dospel k záveru prezentovanému vo výroku svojho rozhodnutia. Zároveň je potrebné dať za pravdu námietke obhajoby, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je možné zistiť, ako sa okresný súd vysporiadal s námietkami obhajoby obsiahnutými v záverečnej reči ohľadne zákonnosti dôkazov a tvrdených nezrovnalostí pri dokumentovaní dopravnej nehody. Uvedené námietky predstavujú aj odvolacie dôvody obžalovaného, preto sa s nimi krajský súd vysporiada v odôvodnení tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti sa žiada poukázať na konštantnú judikatúru, v zmysle ktorej odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Opätovne je potrebné konštatovať, že okresný súd v napadnutom rozsudku jasne uviedol dôkazy, ktoré boli podkladom odsudzujúceho rozsudku, preto je zrejmé, že tieto dôkazy považoval za zákonné, keďže z nich vychádzal. Vykonanie a hodnotenie dôkazov odlišne od predstáv a želaní obžalovaného pritom nie je porušením práva na obhajobu (porovnaj analogicky uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Tdo/84/2016, 6 Tdo 71/2012 zo dňa 29.11.2012).

V posudzovanej trestnej veci bolo podľa názoru krajského súdu pred okresným súdom vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pri rešpektovaní zásady kontradiktórnosti pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné, pričom krajský súd na verejnom zasadnutí oboznámil ďalšie listinné dôkazy, ktoré považoval za potrebné. Takto krajský súd oboznámil plán služieb a popis služobnej činnosti policajta A. L. C., z ktorých vyplýva, že dňa 12.10.2022 mal A. L. C. službu od 19:30 hod., pričom medzi jeho služobné činnosti patrilo aj vykonávanie prvotných a neodkladných úkonov na mieste dopravných nehôd a úkony spojené s ohliadkou miesta dopravnej nehody. Taktiež bol na verejnom zasadnutí oboznámený záznam zo služby zo dňa 12.10.2022, z ktorého vyplynulo, že v čase 18:36 hod. – 19:35 hod sa hliadka odobrala na urgentný príjem, kde sa nachádzal poškodený A. E. a na miesto sa neskôr dostavil realizátor, ktorý hliadku vystriedal v čase o 19:45 hod.

Vo všeobecnosti je nutné uviesť, že prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona sa dopustí ten, kto inému z nedbanlivosti spôsobí ťažkú ujmu na zdraví. Z hľadiska subjektívnej stránky stačí pri tomto trestnom čine nedbanlivosť [§ 16 písm. a), b) Tr. zákona], pričom zavinenie z nedbanlivosti nie je vylúčené spoluzavinením iných osôb, vrátane poškodeného. Rozhodujúcim je, či páchatel vedel alebo vedieť mal a mohol, že porušením niektorého predpisu bude konať za takých okolností, že tým môže spôsobiť následok uvedený v osobitnej časti Tr. zákona.

Z hľadiska zavinenia z nedbanlivosti to potom znamená, že okrem miery povinnej opatrnosti vyplývajúcej z pravidiel cestnej premávky existuje aj subjektívne vymedzenie, ktoré spočíva v miere opatrnosti, ktorú je vodič schopný v konkrétnom prípade vynaložiť. O zavinenie z nedbanlivosti môže ísť iba vtedy, pokiaľ povinnosť a možnosť predvídať porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Tr. zákonom sú dané súčasne. Spáchanie trestného činu ublíženia na zdraví z nedbanlivosti podľa § 157 Tr. zákona v súvislosti s dopravnou nehodou predpokladá, aby porušenie dopravného predpisu bolo v príčinnej súvislosti s haváriou. Zavinenie musí zahŕňať všetky znaky charakterizujúce objektívnu stránku trestného činu, teda aj príčinnú súvislosť medzi konaním páchatela a následkom trestného činu. Pri nedbanlivosti je potrebné, aby si páchatel aspoň mal a mohol predstaviť, že sa takto príčinná súvislosť môže rozvinúť.

V súvislosti s ťažkou ujmom na zdraví spôsobenou pri dopravnej nehode je potrebné skúmať, či nedošlo k porušeniu povinností stanovených najmä v zákone č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z.z.“).

Podľa § 4 ods. 1 písm. e) zákona č. 8/2009 Z.z., vodič je povinný dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starým osobám.

Na základe vykonaných dôkazov, najmä záverov znaleckého dokazovania z odboru cestná doprava a prečítanej výpovede svedka J. I., prečítanej výpovede obžalovaného z prípravného konania, ale aj záznamu dopravnej nehody, zápisnice o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody a znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, podľa názoru krajského súdu okresný súd správne ustálil, že dňa 12.10.2022 v čase okolo 18.00 h. viedol obžalovaný osobné motorové vozidlo zn. Citroen Berlingo, po dvojpruhovej štátnej ceste č. III/3832 v smere jazdy z Humenného na obec Chlmec, pričom v priamom úseku cesty, v zastavanej časti obce, pri rodinnom dome s popisným číslom XX na Ul. B. v Humennom, neprispôbil svoje správanie situácii v cestnej premávke a nedbal na zvýšenú opatrnosť voči chodcovi A. E., ktorý sa v tom čase pohyboval po vozovke a aj keď mal dostatok času, aby s vozidlom včas zastavil alebo vykonal vyhýbací manéver vpravo a chodca tak v bezpečnej vzdialenosti obišiel, ľavým spätným zrkadlom zachytil pravú ruku A. E., následkom čoho došlo k rotácii jeho tela smerom vľavo a keďže mal váhu tela prenesenú na pravej nohe v dôsledku rotácie došlo k zraneniu chodca A. E., ktorý pri dopravnej nehode utrpel zlomeninu oboch členkov pravej dolnej končatiny s posunom úlomkov, roztrhnutie pravého vnútorného členkového väzu s dobou liečenia v trvaní 70-80 dní, počas ktorých bol závažne ovplyvnený obvyklý spôsob života A. E..

Už z prečítanej výpovede samotného obžalovaného vyplýva, že mal vedomosť o osobe – poškodeného v strede cesty, a to aj keď popiera, žeby do poškodeného narazil, ale tvrdí, že pri ňom zastavil. Obžalovaný totiž tvrdil, že zastal s úrovňou predných kolies pri poškodenom a cez otvorené okno ho vyzval, aby z cesty odišiel, na čo sa tento otočil, keďže bol predtým k nemu chrbtom a následne pravou rukou udrel po ľavom spätnom zrkadle na úrovni vodiča až mu zrkadlová časť vletela cez otvorené okno do vozidla. Z vykonaného dokazovania pritom vyplýva, že obžalovaný spôsobom, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, nekonal.

V súvislosti s priebehom dopravnej nehody je potrebné poukázať na výpoveď svedka J. I., ktorý vo svojej prvotnej výpovedi dňa 12.10.2022, ale aj dňa 18.10.2023 už za účasti obhajcu obžalovaného, popísal situáciu na mieste dopravnej nehody. Z jeho výpovede mal krajský súd preukázané, že poškodený bol po zrážke na zemi, nakoľko ho svedok J. I. videl ležať, prípadne sedieť na zemi na zadku a predmetné motorové vozidlo bolo od neho asi vo vzdialenosti 5 metrov. Obžalovaný v podanom odvolaní spochybňuje výpoveď svedka J. I. a poukazuje na rozpory v jeho výpovedi, konkrétne rozpory, na ktoré poukazuje, však neuviedol. Výpovede svedka z prípravného konania boli prečítané na hlavnom pojednávaní v súlade s Tr. poriadkom, pričom svedok pri oboch výsluchoch uviedol v spontánnej časti výpovede, že videl na ceste muža ležať, pričom až na otázku ohľadne polohy poškodeného uviedol, že sedel na zadku. Svedok taktiež najskôr uviedol, že vzdialenosť medzi autom a poškodeným bola 10 metrov a následne pri svojom v poradí druhom výsluchu už za účasti obhajcu uviedol, že to bolo asi 5 metrov. Zo zápisnice o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody a plánu miesta dopravnej nehody vyplýva, ako svedok na reálnom mieste ukázal polohu poškodeného a motorového vozidla a táto vzdialenosť je podľa týchto podkladov 13,8 metrov. Uvedená vzdialenosť zodpovedá prvotnej výpovedi svedka J. I., avšak aj vo výpovedi za účasti obhajcu poukazoval na vzdialenosť motorového vozidla od poškodeného na 5 metrov, preto pokiaľ svedok v oboch výpovediach potvrdil, že medzi poškodeným a zastaveným autom bola vzdialenosť, nemožno považovať zmenu vo vzdialenosti za rozpor, pre ktorý by súd výpovedi svedka neveril. Nie je predsa podstatou výpovede svedka skúšať, ako dokáže odhadovať vzdialenosti, ale podstatné je, že pri spisovaní zápisnice o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody ukázal vzdialenosť medzi poškodeným a zastaveným motorovým vozidlom a táto bola objektívne zmeraná pri dokumentovaní nehody. K rozporu, či videl ležať poškodeného alebo tento sedel a nohy mal vpredu, krajský súd uvádza, že svedok pri oboch výpovediach popísal poškodeného na zemi, preto ani tento rozpor nemá vplyv na hodnotenie vierohodnosti výpovede svedka J. I..

V súvislosti s výpoveďou svedka J. I. krajský súd taktiež konštatuje, že svedok síce nevidel priamo zrážku, ale počul náraz, videl poškodeného na zemi a motorové vozidlo bolo od poškodeného vzdialené.

Krajský súd pritom nezistil dôvod, prečo by si svedok túto skutočnosť vymyslel a niet preto ani dôvodu, pre ktorý by krajský súd svedkovi neveril. Uvedené vyjadrenie svedka potom vyvracajú obranu obžalovaného, že s motorovým vozidlo zastavil pri poškodenom.

Tvrdenia obžalovaného o tom, že s vozidlom stál, keď mu po spätnom zrkadle udrel poškodený sú vyvrátené aj zisteniami znalca z odboru cestnej dopravy, odvetvia nehody v cestnej doprave, ktorý podľa vzdialenosti rozťahania črepín na 10 až 11 metrov určil nárazovú rýchlosť pohybu motorového vozidla na 37,08 až 40,54 km/h, a teda je zrejmé, že v čase zrážky motorové vozidlo nestálo. V tejto súvislosti by ani zmena vzdialenosti črepín len na vzdialenosť 5 metrov podľa znalca nemala podstatný vplyv na výsledok tohto merania. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že z výpovede svedka J. I. vyplynulo, že v tom čase prechádzali miestom ďalšie vozidlá, ktoré malé plastové čiastočky, ktoré ostali na zemi rozbili na ešte menšie, avšak ľudia na mieste sa ich nedotýkali a obecná hliadka podľa svedka dávala pozor na cestu. Znalec z odboru cestnej dopravy pritom toto rozťahnutie črepín pripustil, a preto zároveň uviedol, že vypočítanú nárazovú rýchlosť označil za pravdepodobnú. Taktiež však zo znaleckého posudku vyplýva, že znalec počítal rýchlosť vozidla simuláciou nehodového deja a zo zistených skutočností, pričom z tejto simulácie vyplynulo, že sa vozidlo v čase zrážky pohybovalo rýchlosťou 28 - 32 km/h, čo znova vyvracia vyššie uvedené tvrdenia obžalovaného, že pri poškodenom s vozidlom stál. V súvislosti s tvrdením obžalovaného je potrebné upozorniť aj na fotodokumentáciu k zápisnici o vydaní veci – motorového vozidla zo dňa 13.10.2022, kde z fotografií vo fotodokumentácii nevyplýva, aby sa vo vozidle nachádzali úlomky skla zo spätného zrkadla, ktoré malo vletieť do auta na obžalovaného. Toto konštatovanie taktiež vyvracia tvrdenia obžalovaného o údere poškodeného rukou do jeho zrkadla v čase, keď na neho cez otvorené okno hovoril a dnu vleteli črepiny, čo obžalovaný tvrdil vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná.

Pri vyhodnotení výpovede svedka J. I. v kontexte so závermi znalca z odboru cestnej dopravy, ktorý určil pravdepodobnú nárazovú rýchlosť možno vyvodiť jednoznačný záver, že vozidlo pri poškodenom (v čase stretu tela poškodeného s vozidlom) nestálo, ale prechádzalo popri poškodenom pri nedodržaní bezpečného bočného odstupu a zastavilo až potom, ako došlo k zrážke s poškodeným. Tento záver je potvrdzovaný tým, že medzi motorovým vozidlom a poškodeným bola bezprostredne po príchode svedka J. I. na miesto určitá vzdialenosť, ako to vyplýva aj zo zápisnice o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody.

V kontexte uvedeného potom aj výsledky znaleckého dokazovania znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo znalcom MUDr. Martinom Kováčom potvrdzujú závery o narazení motorovým vozidlom do poškodeného, nakoľko znalec v znaleckom posudku s najväčšou pravdepodobnosťou za príčinu zlomeniny oboch členkov pravej dolnej končatiny a roztrhnutia pravého vnútorného členkového väzu poškodeného určil zachytenie poškodeného v stojacej polohe ľavým zrkadlom motorového vozidla s následnou rotáciou tela a vznikom zlomeniny.

Následne tvrdenie znalca o možnom spôsobení si zranenia aj samotným poškodeným pri páde z dôvodu jeho ovplyvnenia požitím alkoholu považuje krajský súd za nepodstatné, keďže ku skutku došlo s ohľadom na vyššie uvedené vyhodnotenie dôkazov jednotlivo aj vo vzájomných súvislostiach narazením spätným zrkadlom do ruky poškodeného.

Za podstatné považuje krajský súd zdôrazniť, že na priebeh dopravnej nehody pozbavenie spôsobilosti poškodeného na právne úkony, či jeho opitosť nemala žiaden vplyv, nakoľko obžalovaný mal s ohľadom na závery znaleckého posudku z odboru cestnej dopravy dostatok času reagovať na pohyb chodca na vozovke, pričom aj sám obžalovaný potvrdil, že chodca na ceste videl.

Na základe uvedeného aj podľa krajského súdu v napadnutom rozsudku bol skutok ustálený správne a správne je aj právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona vrátane subjektívnej stránky vo forme vedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. a) Tr. zákona.

Odvoláciu námietku obžalovaného v súvislosti so svedkom J. I. o tom, že vypovedal inak v konaní o prepustení obžalovaného zo služobného pomeru, je potrebné hodnotiť ako nedôvodnú. Odstraňovanie rozporov vo výpovedi svedka v trestnom konaní a v konaní o prepustení zo služobného pomeru nie je možné vykonať, nakoľko výsluch svedka v konaní o prepustení zo služobného pomeru nie je výsluchom svedka vykonaným v zmysle Tr. poriadku a odstraňovanie rozporov vo výpovedi svedka upravuje

ustanovenie § 264 ods. 1 Tr. poriadku predložením skoršej výpovede. Tu sa ale myslí skoršia výpoveď uskutočnená v zmysle výsluchu svedka podľa Tr. poriadku. Zároveň ani námietku týkajúca svedka J. I. o tom, že svedok robil figuranta, nie je možné hodnotiť ako dôvodnú. Z výpovede svedka J. I. je zrejmé, že svedok figurantom nebol, nakoľko práve tento svedok ukazoval pri obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody, kde videl poškodeného a motorové vozidlo potom, čo počul buchtu a išiel na miesto zrážky.

K námietke obžalovaného o nepoužitelnosti znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru cestnej dopravy, keďže znalecký posudok vychádzal aj z výpovede obžalovaného, ktorý bol v tom čase v postavení svedka, je potrebné uviesť, že znalecký posudok je obsahovo aj materiálne iným dôkazom ako výpoveď svedka. Znalec vypracováva znalecký posudok na základe odbornej analýzy a nie je neobvyklé, že vychádza aj z pôvodnej výpovede obžalovaného ešte ako svedka. Z tejto výpovede síce súd vychádzať nemôže, avšak znalec pri spracovávaní posudku ju nemôže ignorovať tak, aby bol znalecký posudok výsledkom odbornej vedeckej analýzy, nakoľko neskoršia nespôsobilosť svedeckej výpovede nespôsobuje nezákonnosť znaleckého posudku a nevylučuje zohľadnenie odborných znaleckých záverov pre rozhodnutie o vine (obdobne pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tdo/29/2019 zo dňa 24.07.2019).

Ďalšie námietky obžalovaného sa týkali časového spracovania podkladov dokumentovania dopravnej nehody. V tejto súvislosti sa žiada uviesť, že ak policajt nespracoval predpísané formuláre do stanoveného programu v daný deň, ale až dodatočne, ide o interné predpisy, ktoré nemôžu spôsobiť neplatnosť, resp. nezákonnosť vykonanej obhliadky miesta činu, nakoľko tieto úkony boli vykonané v čase dokumentovania dopravnej nehody bezprostredne po tom, ako ku nej došlo, čo potvrdzuje aj výpoveď svedka J. I., ale aj spísaná zápisnica o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody, podľa ktorej bola obhliadka vykonaná dňa 12.10.2022.

V súvislosti s námietkou obžalovaného o nepodpísaní zápisnice o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody svedkom J. I. krajský súd poukazuje na § 154 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle ktorého obhliadku vykonáva orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom súd, preto ak ju vykonal policajt, nie je potrebné, aby pri nej boli prítomné ďalšie osoby, aj keď to Tr. poriadok v zmysle § 154 ods. 1 Tr. poriadku pripúšťa. Napokon svedok J. I. vo svojom výsluchu potvrdil, že pri obhliadke ukazoval, čo sa stalo a po predložení fotodokumentácie k dopravnej nehode pri jeho výsluchu v prípravnom konaní potvrdil, že je na fotografii č. 3. Zároveň uviedol, že je na nej nakreslené, kde ležal poškodený a kde boli úlomky. Svedok vo svojej výpovedi teda jednoznačne potvrdil, že sa na mieste dopravnej nehody nachádzal bezprostredne po jej vzniku a zotrval na mieste, nakoľko vysvetľoval, ako to bolo a ako a kde ležal, sedel poškodený a odtiaľ išiel vypovedať na zápisnicu o výpovedi svedka. Námietky obžalovaného v tom smere, že si dokumentovanie dopravnej nehody spracovával jeden policajt výlučne sám bez prítomnosti iných osôb, ktoré by tak verifikovali pravdivosť dokumentovania dopravnej nehody nemožno považovať za významné, nakoľko ide len o ním vyfabulované tvrdenia v snahe spochybníť výsledky zdokumentovanej dopravnej nehody, pričom podstatné je, že dokumentovanie vykonával policajt ako orgán činný v trestnom konaní, čo je opätovne v súlade s ustanovením § 154 ods. 3 Tr. poriadku.

Obžalovaný taktiež namietal fotodokumentáciu k zápisnici o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody. K tejto námietke krajský súd poukazuje na predmetnú zápisnicu o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody (č. l. 248), z ktorej v časti opis stôp vyplýva, že zaznamenané sú stopy v počte 8, avšak zaistené stopy sú číslované so začiatočným číslom 2 až 7. Tak, ako poukazuje aj obžalovaný v podanom odvolaní, stopy číslo 1 a číslo 8 vyplývajú z náčrtku miesta dopravnej nehody (č. l. 258). Stopa číslo 1 je označená ako iná stopa a predstavuje miesto, kde ležal chodec a číslom 8 je taktiež iná stopa, a to miesto, kde zastalo vozidlo po dopravnej nehode. Ak teda v zápisnici o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody medzi zaistenými stopami chýbajú stopy s označením čísla 1 a čísla 8, tak ide o logickú skutočnosť, nakoľko v tom čase sa poškodený nachádzal na vyšetrení v nemocnici a motorové vozidlo miesto dopravnej nehody opustilo, a teda tieto stopy nemohli byť reálne zaistené tak, ako stopy, ktoré sa reálne na mieste dopravnej nehody nachádzali. Ak obžalovaný ďalej namietá, že z fotodokumentácie nevyplýva prerušovaná čiara a fotodokumentácia nezaznamenáva dátum, čas a lokalizáciu, je potrebné uviesť, že z popisu skutku ani nevyplýva, že by podstatná pre hodnotenie priebehu dopravnej nehody bola prerušovaná čiara, nakoľko obžalovanému sa kládlo za vinu, že neprispôsobil svoje správanie situácii v cestnej premávke v čase, keď sa po vozovke

pohyboval poškodený. Sám obžalovaný pritom tvrdil, že poškodený bol v strede cesty a podľa zápisnice o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody išlo o dvojpruhovú cestu. Z toho dôvodu potom skutočnosť, či sa na vozovke nachádzala alebo nenachádzala prerušovaná čiara, pre posúdenie viny obžalovaného nemá žiaden význam Ak nie je vo fotodokumentácii zachytený dátum, čas a lokalizácia, ani tieto námietky nemožno hodnotiť ako dôvodné, nakoľko fotodokumentácia predstavuje súčasť zápisnice o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody, z ktorej vyplýva, kde bola vykonaná, keďže na fotodokumentáciu poukazuje aj zápisnica o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody v časti III pri vykonaných opatreniach. Na druhej strane je potrebné súhlasiť s odvolacou námietkou v tom smere, že fotodokumentácia neobsahuje údaj o čase a dátume a GPS súradniciach, avšak zaznamenanie aj týchto údajov pri fotodokumentácii dopravnej nehody požaduje len podzákonný právny predpis a Tr. poriadok v ustanovení § 154 Tr. poriadku takúto požiadavku na fotodokumentáciu nestanovuje. Z príslušnej zápisnice o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody zo dňa 12.10.2022 a zo záznamu dopravnej nehody, ich fotodokumentácie je zrejmé, že fotodokumentácia bola vyhotovená na ceste tretej triedy číslo 3832 v meste Humenné na ulici B.. Z náčrtku miesta dopravnej nehody vyplýva, že sa predmetné vozidlo pohybovalo v smere jazdy od mesta Humenné na obec Porúbka a k dopravnej nehode došlo pri rodinnom dome so súpisným číslom XX. S námietkami obžalovaného o tom, že nie je zrejmé, kedy boli tieto fotografie vyhotovené, pretože chýba záznam, resp. zápisnica spísaná z miesta dopravnej nehody s osobou J. I., ktorá by odôvodňovala nakreslenú siluetu osoby na fotodokumentácii, nie je možné súhlasiť. Z dátumu na zápisnici o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody v pravom hornom rohu vyplýva záznam s označením „v Humennom, 13.10.22, čas 08:34“. Tieto údaje však nepredstavujú dátum ich vyhotovenia. V zápisnici o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody (č. I. 248) ohľadne časových údajov týkajúcich sa času oznámenia dopravnej nehody je údaj, že to bolo o 22:50 a ohľadne obhliadnutia miesta je údaj, že sa tak stalo dňa 12.10.2022 v čase od 15:10 hod. do 12.10.2022 do 18:45. Tieto údaje sú zjavne postihnuté chybami v písaní, čo je jednoznačne preukázané prepisom komunikácie operačného strediska a reportu udalosti. Z týchto podkladov jasne vyplýva, že predmetná dopravná nehoda bola nahlásená dňa 12.10.2022 v čase o 18:20 hod.. Z reportu potom následne taktiež vyplýva, že v čase 19:23 až 19:24 sa realizátor dopravnej nehody presúval na miesto nehody, pričom od 19:30 hod. už bol riadne v službe, preto predmetný záznam dopravnej nehody a zápisnica o obhliadke miesta dopravnej nehody bola zjavne vykonaná už vo veci oprávneným policajtom. Taktiež aj záznam zo služby (č. I. 359) podporuje tento záver, nakoľko podľa tohto záznamu až v čase 19:45 hod. striedal hliadku v nemocnici realizátor dopravnej nehody. Zároveň išlo o neodkladný úkon, preto podľa § 201 ods. 1 Tr. poriadku aj keby obhliadku miesta dopravnej nehody vykonal nepríslušný policajt, nemá námietka obžalovaného na rozhodnutie vplyv. Napokon zaznamenávanie dopravnej nehody bezprostredne po skutku aj vo forme fotodokumentácie potvrdil svedok J. I. pri svojom výsluchu a jeho prítomnosť na mieste potvrdzuje aj fotografia číslo 3 fotodokumentácie. Zápisnica bola teda vyhotovená bezprostredne v ten deň ako ku nehode došlo.

Zo zápisnice o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody taktiež vyplýva, že táto bola vykonaná dňa 12.10.2022 a následne dňa 13.10.2022 už bola vec odovzdaná Úradu inšpekčnej služby. Aj keby došlo k vloženiu podkladov do informačného systému polície dňa 13.10.2022 s ohľadom na reálny čas vykonania obhliadky miesta dopravnej nehody dňa 12.10.2022, čo potvrdil aj svedok J. I., nemožno hovoriť o pochybnostiach kedy a kde k vyhotoveniu fotodokumentácie došlo.

Ani chýbajúce označenie stopy č. 6 v legende k fotodokumentácii nie je významným nedostatkom tejto legendy, nakoľko zo zápisnice o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody jasne vyplýva stopa č. 6 a aj jej existencia na fotografii č. 5 a č. 10. S príslušnou fotodokumentáciou sa mal obhajca aj obžalovaný možnosť obznaníť, či už v rámci záverečného preštudovania spisu, nahliadania do spisu, alebo v rámci vykonávania dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 16.01.2025, kedy obhajca nežiadal do tejto fotodokumentácie nahliadnúť, napriek tomu, že mu to bolo konajúcom samosudcom umožnené.

Obžalovaný spochybňuje taktiež aj vykonané prvotné úkony a považuje ich za zmätočné. Znalec, ktorý vypracovával znalecký posudok z odboru cestnej dopravy, odvetvia nehody v cestnej doprave, a ktorý mal k dispozícii pri vypracovávaní znaleckého posudku podklady, ktoré označuje obžalovaný za zmätočné, takéto informácie vo svojom znaleckom posudku neuviedol a ani pri jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní. Napokon ani obhajca pri výsluchu znalca na tomto nemal otázku, či mu boli zrozumiteľné podklady zabezpečené pri prvotných úkonoch z realizácie dopravnej nehody. Z uvedeného dôvodu je aj táto námietka obhajoby nedôvodná. Krajský súd nemôže prehliadnúť skutočnosť, že obžalovaný práve svojím správaním značne sťažil zadokumentovanie dopravnej nehody, čo veľmi

dobre musel vedieť, keďže bol príslušníkom polície. Ak teraz namieta nedostatočnosť a zmätočnosť zadokumentovania, ide tak len o jeho snahu pre spochybnenie úkonov a dôkazov svedčiacich v jeho neprospech, nevedomujúc si, že táto jeho obrana ho len v podstate stavia do pozície, kedy jeho nezodpovedné správanie a opustenie miesta dopravnej nehody vedie teraz k jeho námietkam súvisiacim so sťažením dokumentovania dopravnej nehody.

Ako snahu obžalovaného vykresliť situáciu vo svoj prospech je potrebné hodnotiť aj predstreté úvahy o prípadnom možnom ďalšom incidente v nemocnici po tom, ako za poškodeným prišli viacerí Rómovia. Ide z jeho strany len o špekulácie, ktoré je možné priviesť až do absurdných záverov. Z úvahy obžalovaného by totiž malo vyplývať, že pri dopravnej nehode, kde by bol poškodeným Róm, by mal každý vodič z miesta dopravnej nehody utiecť. Obžalovaný bol v tom čase policajtom, a teda bol osobou vyškolenou na zvládanie aj stresových a záťažových situácií, preto jeho obrane o obave z inzultácie a lynčovania ani krajský súd neuveril.

Krajský súd taktiež konštatuje, že ani tvrdenie okresného súdu o hazardovaní so zdravím a životom poškodeného nie je bez reálneho základu. Aj keď bolo následne zistené, že zranenia poškodeného neboli život ohrozujúce, rozsah zranení poškodeného obžalovaný v čase nehody nemohol vedieť, keďže nie je lekárom. Konanie obžalovaného poukazuje na nezodpovedný prístup, keď neváhajúc zraneného poškodeného posadil do auta, vykonal s ním jazdu úplne opačným smerom od nemocnice za jeho kamarátom a až následne ho odviezol na vyšetrenie do nemocnice, kde s ním ani nezotrval.

Napokon nemožno prisvedčiť ani námietke obžalovaného o tom, že vykonané výsluchy svedka J. I. a A. J. a následne na to nadväzujúce zadovážené dôkazy predstavujú nezákonné podklady pre nedostatok príslušnosti policajta. Z ustanovenia § 10 ods. 7 písm. b) Tr. poriadku vyplýva, že ak ide o trestné činy príslušníkov ozbrojených bezpečnostných zborov, príslušným vyšetrovateľom Policajného zboru je vyšetrovateľ zaradený na úrade inšpekčnej služby. V prípade vykonania obhliadky miesta činu ide o neodkladný a neopakovateľný úkon a v prípade vykonaných výsluchov je potrebné dodať, že aj keď indície o možnom spáchaní trestného činu príslušníkom Policajného zboru existovali už čase 19:51 hod., išlo o operatívne a neoverené informácie bez podkladu v procesných úkonoch. Po vykonaných výsluchoch, kedy boli informácie o podozrení zo spáchania činu policajtom procesne podchytené, bola vec odstúpená Úradu inšpekčnej služby a obvinenie obžalovanému vzniesol už vecne príslušný vyšetrovateľ.

Pochybenia, ktoré by bolo možné napraviť v prospech obžalovaného nezistil krajský súd ani vo výroku o treste. Okresný súd pritom aplikoval Tr. zákon účinný od 06.08.2024, čo síce nevyplýva priamo uvedením Tr. zákona vo výroku rozsudku, ale z jeho odôvodnenia. V odôvodnení rozsudku okresný súd aplikoval ustanovenie § 33a Tr. zákona (inkorporované do Tr. zákona až s účinnosťou od 06.08.2024), preto je zrejme, že okresný súd aplikoval Tr. zákon účinný od 06.08.2024. Krajský súd v tejto súvislosti konštatuje, že aj keď nedošlo k zmene trestnej sadzby pre súdený prečin oproti Tr. zákonu účinnému do 05.08.2024, vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností úpravou trestnej sadzby znížením o 1/3 jej hornej hranice, by bol pre obžalovaného priaznivejší Tr. zákon účinný do 05.08.2024. Dolná hranica pre ukladanie peňažného trestu bola v zmysle Tr. zákona účinného do 05.08.2024 vo výške 160,- eur a horná hranica bola vo výške 331.930,- eur, preto je zrejme, že bol trest ukladaný pri jej dolnej hranici, a to aj keď bol ukladaný podľa Tr. zákona účinného od 06.08.2024. Tým, že bol aplikovaný Tr. zákon účinný od 06.08.2024 tak nedošlo k zhoršeniu postavenia obžalovaného. S uloženým peňažným trestom vo výmere 1.000,- eur a náhradným trestom 3 mesiace sa krajský súd stotožnil a považuje ho za súladný so zásadami primeranosti trestu a jeho proporcionality.

Za správne a zákonné je potrebné považovať aj rozhodnutie okresného súdu o uložení trestu zákazu činnosti vo výmere 1 roka. Je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný ťažkú ujmu na zdraví spôsobil poškodenému pri vedení motorového vozidla. Preto uloženie trestu zákazu činnosti vykonávať takúto činnosť vo výmere na dolnej hranici trestu je aj podľa krajského súdu nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom trest zároveň vyjadrí aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest totiž musí plniť nielen funkciu individuálnej prevencie, ktorá je v danom prípade minimálna, ale musí pôsobiť výchovne aj vo vzťahu k ostatným členom spoločnosti.

Okresný súd priznal poškodenému A. E. škodu uplatnenú prostredníctvom opatrovníka, ktorý na hlavnom pojednávaní upresnil, že si uplatňuje náhradu škody vo výške bolestného. Výška náhrady je v súlade s ustanovením § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. určená sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu za jeden bod. V roku 2022 je tak hodnota bodu 24,22 eur. Za 140 bodov priznaných v súlade so znaleckým posudkom je výška bolestného v súlade s § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. v sume 3.391,- eur, ktorú okresný súd správne poškodenému v súvislosti so zranením spôsobeným mu obžalovaným priznal.

Krajský súd sa stotožnil aj s výrokom a odôvodnením okresného súdu o odkázaní poškodenej F. G. B., H. s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces a ani v prípade tohto výroku nezistil pochybenie.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd jednomyseľne odvolania obžalovaného a krajského prokurátora zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.